

1. ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ. Ἐξ ἀθηναϊκῆς φωτογραφίας (ἐν σελ. 209).

2. ΕἰΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΒΥΘΙΣΜΕΝΗ. Εἰκὼν ὑπὸ E. Hebert (ἐν σελ. 213). Ὁ καλλιτέχνης παριστάνει διὰ τῆς εἰκόνος ταύτης πτωχὴν κόρην τῶν νοτίων κλιμάτων ἱσταμένην παρὰ τινὰ κρήνην καὶ πλέκουσαν. Ἡ ὡραία νεᾶνις εἶνε βεβυθισμένη εἰς μελαγχολικὰς σκέψεις, ὅφ' ὧν, ὡς φαίνεται, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην διακόπτεται ἐν τῇ ἐργασίᾳ της.

3. Αἱ ΚΑΜΠΑΙ ΚΑΙ Οἱ ΕΧΘΡΟΙ ΤΩΝ (ἐν σελ. 217). Ὀλίγοι βεβαίως ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν ἔτυχε ποτε νὰ μελετήσωσι τὸν βίον τῶν καμπῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐκ τοῦ κόσμου τῶν ἐντόμων, καὶ ἐν τούτοις τὸ θέμα τοῦτο εἶνε τόσο διδακτικὸν καὶ ἀξιὸν ἐνδιαφέροντος, ὥστε ἐθεωρήσαμεν οὐχὶ ἄσκοπον νὰ παραθέσωμεν τὴν ἀνωτέρω εἰκόνα, ἥ ὁποία περιέχει ἐπὶ τὸ αὐτὸ πάντα τὰ εἶδη τῶν καταδιωκόντων τὴν κάμπην ἐντόμων. Ὁ καλλιτέχνης, ὅστις φαίνεται οὐχὶ ἀδαῆς τῆς ἐντομολογίας, παρέστησε ζωηρότατα διὰ τῶν γραμμῶν τὰς ἐπιθέσεις τῶν πτερωτῶν ἐντόμων κατὰ τῶν ἀμερίμων καὶ ἀόπλων καμπῶν, αἵτινες τόσην βλάβην ἐπιφέρουσιν εἰς τὰ φυτὰ καὶ τὰ ἄνθη.

Ἐπὶ τῶν φύλλων κραμβολαχάνων εὐρίσκει τις περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ φθινοπώρου κάμπην περικυκλωμένην ὑπὸ λευκῶν ἢ ὑποκιτρίνων σωματίων, τὰ ὅποια ἐκ τοῦ σχήματος δύνανται νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς ψάρια καὶ ἐκλαμβάνονται πράγματι συχνάκις ὡς τοιαῦτα, ἀλλὰ μόνον ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι δὲν γνωρίζουσιν, ὅτι ἡ κάμπη ὡς ἀτελὲς ἀκόμη ἐντομον δὲν δύναται νὰ τέξῃ ὧς.

Τὰ κίτρινα ἐκεῖνα ψάρια εἶνε τὰ βομβύκια τῶν σκολήκων καὶ τῶν σκαδόνων, αἵτινες δαπάναις τῆς κάμπης ἔζησαν ἐν τῷ σώματί της· τὸ ἀτυχὲς ζωῦφιον διὰ μιᾶς διετρυπήθη ἔσωθεν καθ' ὅλα τὰ μέρη καὶ ἐκ τοῦ δερματός του ἐξῆλθον μικραὶ καὶ λευκαὶ σκαδόνες, αἱ ὁποῖαι μόλις ἀπαλλαγῶσι τοῦ κελύφους της ἀρχίζουσι νὰ ὑφαίνωσιν, ἕως οὗ περιτυλιχθῶσιν εἰς τὰ ψοειδῆ ἐκεῖνα σωματῖα καὶ ἐν τῇ καταστάσει ταῦτα παραμένουσι καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα.

Τὸ ἔαρ ἐξ ἐκάστου τῶν βομβυκίων τούτων ἐξέρχονται μικρὰ καὶ μελανὰ ζωῦφια μετὰ κιτρίνων ποδῶν καὶ μικρὰν γαστέρα (*Microgaster glomeratus*), αἱ ὁποῖαι ἱπτάμεναι ἀναζητοῦσι πάλιν ἄλλας κάμπας καὶ ἐπιτίθενται κατ' αὐτῶν, ὅπως ἐπὶ τῆς ράχεώς των ἐναποθέσωσι τὰ ψάρια των, ὅφ' οὗ διατρυπήσωσι διὰ τοῦ κέντρου τὸ δέρμα των. Ἡ ἀτυχὴς κάμπη ὀγωνίζεται μὲ ὅλας τῆς τὰς δυνάμεις κατ' αὐτῶν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους καταβάλλεται καὶ γίνεται βορὰ τῶν ἐπιμόνων καὶ ἀμειλίκων ἐχθρῶν. Τὴν τοιαύτην καταδίωξιν πιστῶς ἀπεικονίζει ἡ σημερινὴ ἡμῶν εἰκὼν.

4. ΤΑ ΓΙΓΑΝΤΩΔΗ ΔΕΝΔΡΑ ΤΗΣ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑΣ (ἐν σελ. 220). Εἰς ἀπόστασιν ἡμισείας ἡμέρας ἀπὸ τῆς λαμπρᾶς κοιλάδος Yosemite ἐν Καλιφορνίᾳ προσέχουσιν ἐκ τοῦ πυκνοῦ καὶ παρθένου δάσους πολυπληθῆ θαύματα τοῦ φυτικῆς κόσμου, γιγαντιαῖα δένδρα, τὰ ὅποια οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπωνόμασαν δένδρα μαμμουθ.

Ὡς ἀκτινοβόλοι καὶ θεόρατοι πύργοι ὑφθαῖνται οἱ γιγαντες οὗτοι τῶν μελανῶν δασῶν τῆς Καλιφορνίας, κατὰ τὴν περιφέρειαν, τὸ ὕψος, τὸν ὄγκον καὶ τὴν ἡλικίαν ὑπερβαίνοντες πάντων, ὅσα μέχρι τούδε ἐδρεφεν ἐν τοῖς κόλποις τῆς ἡ γῆς φυτικά θαύματα. Γινόμενα πλησίον τῶν πυραμίδων πολλὰ τῶν θαυμασίων τούτων δένδρων ἤθελον ἐπισκιάσει

διὰ τῶν τεραστίων κλάδων των τὰς κυρυφὰς τῶν ἀρχιτεκτονικῶν ἐκεῖνων ἔργων. Καὶ ὅμως ἐκ τινῶν λειψάνων τῶν δένδρων τούτων εἰς τὰ ἀμερικανικὰ δάση δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι ἄλλοτε ποτε εἶχον πολὺ μεγαλειτέρας διαστάσεις, ἢ σήμερον. Ἐν Calaveras Grove κεῖται, ἐκ τοῦ ἰδίου του βάρους ἐν τῇ γῇ κατὰ τὸ ἡμισυ περίπου κεχωσμένος, ὁ „πατὴρ τοῦ δάσους“, ἔχων εἰς τὴν βάσιν του περιφέρειαν 112 ποδῶν. Ἐπὶ τοῦ κορμοῦ αὐτοῦ πρέπει νὰ διατρέξῃ τις ἀπόστασιν 200 ποδῶν, ἕως ὅτου φθάσῃ εἰς τὴν θέσιν, ὅφ' ἧς ἐξέπεμψε τὸν πρῶτόν του κλάδον — ὄντα καὶ τοῦτον τεράστιον ἀληθῶς δένδρον. Ἄν καὶ ὁ γίγας ἀπὸ πολλοῦ ἐστερήθῃ τῆς κορυφῆς του, δυνάμεθα ἐν τούτοις νὰ ὑπολογίσωμεν, ὅτι κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δόξης του εἶχεν ὕψος ἀνώτερον τῶν 450 ποδῶν. Πλησίον τοῦ ἐκπεπτωκότος τούτου μονάρχου ἱσταται δευτέρος τις γίγας, τὸν ὅποιον κατὰ τὸ 1850 ἐργολάβος τις ἀμερικανὸς χάριν ἰδιοτελῶν σκοπῶν κατέρριψεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Τὸν κορμὸν αὐτοῦ ἐλείανε καὶ μετέβαλεν εἰς αἰθούσαν χοροῦ, ὅφ' ἧς 32 πρόσωπα ἀνέτως ἠδύναντο νὰ χορεύωσι τετράχορον καὶ Cotillon. Ἐπὶ τινὰ χρόνον εὐρίσκετο ἐνταῦθα καὶ ἐν τυπογραφείῳ, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξεδίδετο ἐν ἐβδομαδιαίῳ φύλλῳ ὑπὸ τὸν τίτλον „Big-tree-bulletin“.

Ἐν τῷ ἄλλῳ ἐπίσης τῆς Calaveras ὑφθαῖται ἕτερον παρμέγεθες δένδρον, θάλλον εἰσέτι ἐν ὅλῃ τῇ ἀκμῇ, καίτοι τὸ πῦρ πέσκαψε τὴν ρίζαν του καὶ παρήγαγεν εἰς τὸν κορμὸν κοιλότητα, ἐν ᾗ 16 ἔφιπποι ἄνθρωποι δύνανται νὰ εὗρωσιν ἀνέτως ἄσυλον.

Ἐν τῷ δάσει Mariposa ὑπάρχουσι δύο δένδρα ὀνομαζόμενα „Grizzly Giant“ καὶ „Ohio“, ὧν ἐκάτερον εἰς τὸν κορμὸν του ἔχει περιφέρειαν 93 ποδῶν. Ἐνταῦθα εὐρίσκομεν καὶ τὴν διὰ τῆς σημερινῆς ἡμῶν εἰκόνος παριστανομένην καὶ μοναδικὴν βεβαίως εἰς τὸ εἶδος τῆς πύλην, δι' ἧς ὁ ταξειδιώτης ὡς διὰ θριαμβευτικῆς ἀφίδος διέρχεται μετὰ τοῦ ὀχήματος αὐτοῦ, συρομένου ὑπὸ ἐξ φλογερῶν ἵππων.

Περὶ τοῦ ὄγκου δὲ τῶν παμμεγίστων τούτων δένδρων δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν πλήρη ἰδέαν ἐκ τινος ὑπολογισμοῦ, ὃν ἐδημοσίευσεν ὁ ἀμερικανὸς καθηγητὴς Whithney καὶ καθ' ὃν ἐν καὶ μόνον δένδρον δύναται νὰ παράσχωι σανίδας πάχους ἐνὸς δακτύλου καὶ πλάτους 537,000 ποδῶν, ἀξίας δὲ 25,100 δολλαρίων.

Τὰ δένδρα ταῦτα εὐρίσκονται εἰς τὴν δυτικὴν κατωφέρειαν τῆς Σιέρας Νεβάδας, διανενημεμένα εἰς ἐννέα διάφορα ἄλση, ἐξ ὧν τα τῆς Mariposa καὶ Calaveras εἶνε τὰ μᾶλλον εὐπρόσιτα καὶ γνωστὰ εἰς τοὺς ξένους. Ἐπειδὴ δὲ τὰ δένδρα ταῦτα λίαν βραδέως αὐξάνουσι, πολλοὶ τῶν περιηγητῶν ἠδέλγησαν ν' ἀποδώσωσιν αὐτοῖς ἡλικίαν τριῶν καὶ τεσσάρων μάλιστα χιλιάδων ἐτῶν, ἀλλ' οἱ ὑπολογισμοὶ οὗτοι στηρίζονται ἐπὶ ὑποθέσεων μόνον, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται εὐκόλως ν' ἀποδειχθῶσι. Ὅπωςδὴποτε ὅμως τῶν καλιφορνείων τούτων γιγάντων ἀνευ ὑπερβολῆς ἡ ἡλικία δὲν εἶνε μικροτέρα τῶν 1500 ἕως 1800 ἐτῶν, ἐμπροσθεν δὲ τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος ἡ ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου φαίνεται ὡς μία ἡμέρα.

Ἡ ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις, ὅπως τῷ 1871 ἐκήρυξε ἐθνικὴν ἰδιοκτησίαν τὸ περιώνυμον ἄλσος Yellowstone ἐν Wyoming, οὕτω καὶ εἰς τὰ δάση ταῦτα ἀπηγόρευσε πάντα μετοικισμὸν διὰ νὰ μείνῃ ἀπαραιοῦς ἡ χάρις καὶ τὸ μεγαλεῖον τῶν χωρῶν τούτων εἰς γενεὰς γενεῶν.